

سوره شمس (۹۱)

مکی و شامل پانزده آیه
بهنام خداوند بخشنده مهربان

قسم به خورشید و تابش آن، (۱)

و قسم به ماه وقتی دنبال آن آید، (۲)

قسم به روز وقتی آن را روشن کرد، (۳)

قسم به شب وقتی آن را پوشاند، (۴)

قسم به آسمان و آنچه آن را بنا کرد، (۵)

قسم به زمین و آنچه آن را گسترده، (۶)

قسم به نفس و آنچه آن را ساخت، (۷)

و بدکاری و تقوایش را به آن الهام کرد، (۸)

که کسی که نفس را از بدی پاک ساخت موفق و رستگار شد. (۹)

و کسی که نفس را آلوده کرد زیانکار و ناامید شد. (۱۰)

قوم ثمود به سبب طغیان خود منکر پیغمبر خود شدند. (۱۱)

وقتی بدترین آن‌ها به‌پا خاست. (۱۲)

پیغمبر خدا به آن‌ها گفت این شتر مال خداست، سهم آب خوردنش را رعایت کنید. (۱۳)

ولی او را دروغگو خواندند و شتر را کشتند. در نتیجه خداوندشان به علت گناهشان عذاب را

برایشان فرستاد و آن‌ها را با خاک مساوی کرد. (۱۴)

و از عاقبت نابودی آن‌ها نمی‌ترسد. (۱۵)